نگاه بیرون

انتخابات «کنگره» و منافع اسراییل

INTERNATIONAL BUSINESS TIMES

جیان‌لوکا مزوفیر . ترجمه: نزهت امیرآبادیان

● انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا ارتباط نزدیکی با هراس‌های متحدان قدیمی واشنگتن دارد؛ متحدانی که در سال‌های اخیر رنجیده‌خاطر شده‌اند: اسراییل. بر کسی پوشیده نیست که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسراییل تلاش زیادی کرد که موضع محافظه‌کاران را در سنای آمریکا تقویت کند. آخرین نظرسنجی‌های قبل از انتخابات نشان می‌داد که محبوبیت «باراک اوباما» رییس‌جمهوری آمریکا - که هرگز دشمنی خود را با جناح راست اسراییل و رهبر حزب لیکود پنهان نکرده - به ۳۸درصد کاهش یافته است. «ران درمر»، فرستاده دیپلماتیک اسراییل به آمریکا، بارهاوبارها با قانونگذاران جمهوریخواه جلسه داشته تا تلاش کند در مبارزات انتخاباتی نفوذ کند. هدف اصلی نتانیاهو در زمانی که روابط دیپلماتیک میان آمریکا و اسراییل به پایین‌ترین حد خود رسیده است، جلوگیری از توافق تاریخی ایران (دشمن دولت صهیونیست) در مورد برنامه هسته‌ای است. انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا در حالی برگزار شد که تنها سه‌هفته به پایان ضرب‌الاجل پایان مذاکرات میان ایران و شش‌قدرت جهانی باقی مانده است و قرار است پنج‌روز دیگر نشست وزرای خارجه آمریکا و ایران، جان کری و محمدجواد ظریف و نماینده اتحادیه اروپا، کاترین اشتون برگزار شود. روزنامه هاآرتص گزارش داد که نتانیاهو احتمالا به‌طور مستقیم در کنگره برای مخالفت با توافق هسته‌ای با ایران لابی کرده است. برای این منظور باید جمهوریخواهان اکثریت کرسی‌های کنگره را در دست می‌گرفتند تا تحریم‌های موجود علیه ایران باقی بماند. آنگونه که گفته می‌شود پیوند ناگسستنی میان آمریکا و اسراییل در حال حاضر توسط یکی از مسوولان ارشد دولت اوباما تیره‌وتار شده است؛ کسی که بنیامین نتانیاهو در مصاحبه با «جفری گلدبرگ» در نشریه آتلانتیک او را با صفت زشتی خطاب قرار داد. تا پیش از این هرگز در طول دوستی چندین‌ساله میان این دو متحد چنین کلمات گرمی ردوبدل نشده بود. «جن ساکی»، سخنگوی وزارت‌خارجه آمریکا، چندی پیش گفته بود: «شهرک‌های در حال ساخت یهودی در کرانه باختری رود اردن و شرق اورشلیم با تلاش برای ایجاد یک صلح پایدار ناسازگار است.» نتانیاهو در واکنش به او گفت: «هرکس که مخالف برنامه‌های توسعه اسراییل است از واقعیت پرت است!» هفته گذشته مشاور سابق امنیت‌ملی نتانیاهو، یاکوف امیدرور، گفت که «روابط میان اسراییل و آمریکا بدتر از هر زمان دیگری است.» به غیراز توافق هسته‌ای ایران، نتانیاهو نگرانی دیگری نیز دارد. نگرانی نتانیاهو در مورد حق وتوی آمریکا در شورای امنیت است. او نگران آن است که باراک اوباما، رییس‌جمهور آمریکا در شورای امنیت سازمان‌ملل، مانند همیشه به‌نفع اسراییل از این حق استفاده نکند. در مقاله یک روزنامه اسراییلی از یک مقام اسراییلی نقل می‌شود: اوباما قصد دارد اسراییل را تنها بگذارد و در مواجهه با شورای‌امنیت سازمان‌ملل‌متحد در مورد ممنوعیت ساخت‌وسازها در سرزمین‌های فلسطینی که از سال ۱۹۶۷ اشغال شده، از اسراییل حمایت نکند.

منزوی، دورافتاده

محمود عباس، رییس تشکیلات خودگردان فلسطین در نظر دارد تا نوامبر ۲۰۱۶ پیش‌نویس قطعنامه‌ای را به شورای امنیت ببرد که اسراییل را وادار کند از تمام شهرک‌هایی که فراتر از خط سبز است خارج شود. تاکنون واشنگتن هر قطعنامه‌ای در محکومیت شهرک‌سازی‌های اسراییل را وتو کرده است. اما بعد از رای‌گیری کنگره همه‌چیز می‌توانست تغییر کند. اسراییل ممکن بود خود را در عرصه بین‌المللی منزوی و بدون حمایت آمریکا و حتی موجودیت خود را مورد تهدید ببیند. روزنامه «معاریو» در گزارشی در این مورد نوشته است: «نخست‌وزیر اسراییل یک‌بار آشکارا گفته یک دایره کوچک از خودی‌ها اطراف اوباما برای تنهاگذاشتن اسراییل در سازمان‌ملل‌متحد برنامه‌ریزی کرده‌اند. در این مرحله بود که اسراییل از اوباما ترسید و این‌گونه اتفاقات امروز رقم خورد.» معاریو می‌نویسد: «اوباما قصد دارد مقدس‌ترین روابط میان اسراییل و ایالات متحده را نابود کند، او قصد دارد از قدرت حق‌وتوی آمریکا به سود اسراییل در سازمان‌ملل‌متحد استفاده نکند. بدون قدرت حق‌وتوی آمریکا، اسراییل قادر نخواهد بود که باقی بماند. اینجاست که ماهیت رابطه میان اسراییل و ایالات‌متحده تهدید می‌شود. اگر اسراییل نمی‌تواند به ایالات‌متحده تکیه کند این مستلزم یک تغییر در ساختار بنیادین امنیت و خط‌مشی روابط بین‌المللی اسراییل است. قدرت استفاده آمریکا از حق وتو همان چیزی است که ثبات اسراییل را در منطقه تضمین می‌کند و در موقعیت کنونی منطقه وجود آن ضروری است.»

استراتژی میان‌دوره‌ای

گلدبرگ در نشریه آتلانتیک معتقد است ایالات متحده باز هم تلاش خواهد کرد که از مطرح‌شدن پیشنهاد محمود عباس برای به‌رسمیت شناخته‌شدن فلسطین به‌عنوان یک دولت در شورای امنیت جلوگیری کند، اما ممکن است به صدور یک قطعنامه بر علیه شهرک‌سازی‌ها کمک کند. به گفته ساموئل سندلر، کارشناس سیاست خارجی آمریکا، نتیجه انتخابات میان‌دوره‌ای به روشن‌شدن استراتژی آمریکا کمک می‌کند، اگر دموکرات‌ها برنده شوند آنها می‌توانند تلاشی جسورانه برای دوری از اسراییل را آغاز کنند. اما اگر با شکست مواجه شوند، زمانه به کام اسراییل خواهد بود، جان کری ممکن است کل استراتژی ایالات‌متحده را تغییر دهد و به‌دنبال صلح بین اسراییل و فلسطین باشد. دموکرات‌ها به‌جای دوری از اسراییل و حمایت از فلسطین به احتمال زیاد روی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ تمرکز خواهند کرد.

سایه فیل‌ها روی میز مذاکره

شرق، زینب اسماعیلی: حالا انتخابات در کشوری کیلومترها دورتر از مرزهای ایران می‌تواند بر موضوعی مهم، درون مرزهای ایران تاثیرگذار باشد؛ ترکیب حزبی کنگره آمریکا.

یک‌سال است که موضوعی مشترک روی میزی قرار گرفته که دوسویش، ایران و آمریکا نشسته‌اند، اگرچه بازیگران دیگری هم قرار دارند اما فعلا مهره‌های اصلی را این‌دو به تحرک وامی‌دارند. روز سه‌شنبه، به‌دنبال برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای، کنگره آمریکا به دست جمهوریخواهان افتاد؛ گروهی که می‌توان گفت موافق سیاست‌های اوباما در قبال ایران نیستند. جمهوریخواهان که در ادبیات سیاسی آمریکا با نماد «فیل» شناخته می‌شوند، توانستند در این انتخابات از برخی ضعف‌های دولت دموکرات اوباما استفاده کنند و در انتخابات پیروز شوند.

به‌یادآوردنش سخت نیست؛ در دولت جمهوریخواه جورج بوش پسر (۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸) بود که ایران، کره‌شمالی و عراق متهم به مثلث شرارت شدند؛ دورانی که به بهانه فعالیت‌هسته‌ای ایران، خطر جنگ تا نزدیکی گوش تهران رسیده بود و سیاست‌های دولت اصلاحات، توانست خطر را دور کند.

اما نتیجه این انتخابات می‌تواند بر مذاکرات هسته‌ای ایران و کشورهای ۱+۵ تاثیر بگذارد. طرفین مذاکره تا (سوم‌آذر) ۲۴نوامبر فرصت دارند که به توافق نهایی دست یابند.

ایران و جمهوریخواهان

تجربه جمهوریخواهان و ایران تجربه چندان دلچسبی نیست. ششم آگوست ۱۹۹۶ (۱۴مرداد۱۳۷۵) یکی از شدیدترین تحریم‌های نفتی علیه ایران به پیشنهاد یک سناتور جمهوریخواه به نام «سناتور آلفونسو داماتو» به تصویب رسید؛ تحریم‌هایی که برای اجرا، امضای بیل کلینتون، رییس‌جمهوری وقت آمریکا را نیز به دست آورد. براساس قانون داماتو، هر شرکتی که در صنایع نفت و گاز ایران، بیش از ۴۰میلیون‌دلار سرمایه‌گذاری می‌کرد، مشمول تحریم آمریکا می‌شد که البته این سقف در دوران جرج بوش به ۲۰میلیون‌دلار کاهش پیدا کرد. سناتور داماتو حتی به شرکت‌های نفتی اروپایی مانند ELF و توتال نامه و در مورد مشارکت در پروژه‌های نفت و گاز ایران هشدار داد.

این روند در همه سال‌هایی که قدرت در دست جمهوریخواهان بوده، تکرار شده است و اکنون دولت دموکرات آمریکا، بازوی همکار خود در اکثریت کنگره را از دست داد. اگرچه این موضوع شرایط دوسال پایانی دولت اوباما را سخت‌تر از پیش می‌کند اما حتما بر سیاست خارجی آمریکا نیز تاثیرگذار خواهد بود، به‌ویژه موضوع مذاکره هسته‌ای ایران که طرفین در حال مذاکره برای دستیابی به توافق نهایی هستند.

اگرچه دولت اوباما و جان کری، وزیر خارجه کابینه‌اش در جریان مذاکرات به‌دنبال دستیابی به توافقی هستند که نیاز به تصویب در کنگره نداشته باشد اما طرف ایرانی به‌دنبال دستیابی به توافقی است که به‌دنبال آن هیچ تحریم جدیدی علیه ایران تصویب نشود؛ اتفاقی که به نظر می‌رسد با افتادن کنترل مجلس سنا و مجلس نمایندگان آمریکا به دست جمهوریخواهان سخت‌تر محقق شود یا اینکه به بهانه‌های مختلف تحریم جدیدی علیه تهران تصویب شود.

آنچه گذشت

از سال ۲۰۰۶ تاکنون، این اولین‌بار است که جمهوریخواهان، کنترل مجلس سنا و مجلس نمایندگان آمریکا را به دست می‌گیرند. از شاخص‌ترین چهره‌های جمهوریخواه رادیافته به کنگره می‌توان به سناتور مک‌کین، باب‌کروکر، مارک روبیو اشاره کرد که عمدتا مواضع ضدایرانی دارند.

جان مک‌کین، در سال ۲۰۰۸ از حزب جمهوریخواه رقیب اوباما بود و در بخشی از مناظره تلویزیونی خود با باراک اوباما گفته بود «در صورت رویارویی ایران و اسراییل، به یاری اسراییل خواهد شتافت و منتظر اجازه شورای امنیت نخواهد ماند.» پاسخ اوباما اما این بود که «با همکاری دیگر کشورها تلاش خواهد کرد که فشار بر ایران را افزایش دهد تا از سرگیری چنین جنگی جلوگیری کند.»

باب کروکر نیز به‌عنوان یک عضو برجسته کمیته روابط خارجی سنا در آخرین موضع‌گیری خود به فاکس‌نیوز گفته «به نظر می‌رسد که ما به‌طور ضمنی موافقت کرده‌ایم که آنها (ایران) غنی‌سازی را برای اهداف تجاری ادامه دهند. من فکر می‌کنم نوبت کنگره است که این موضوع را بررسی کند. من فکر می‌کنم بسیاری از مردم نگران این هستند که این توافق چیزی شبیه به توافق موقت باشد.»

آنچه روی میز مذاکره است

ایران و کشورهای ۱+۵ تا ۲۴نوامبر فرصت دارند به توافق نهایی بر سر پرونده هسته‌ای ایران دست پیدا کنند. مهم‌ترین مساله در این بین، تعداد و نسل سانتریفیوژهای ایران است و در دیگر سو، نحوه لغو تحریم‌های ایران که در توافق ژنو، طرفین تعهد کرده‌اند که در توافق نهایی آن را لغو کنند.

اما با توجه به تغییر آرایش سیاسی کنگره مشخص نیست در مورد تحریم‌ها چه اتفاقی رخ می‌دهد. برخی تحریم‌ها علیه ایران، تحریم‌های یک‌جانبه دولت آمریکا علیه ایران است که با امضای رییس‌جمهوری قابل لغو است؛ تحریم‌هایی که به نظر می‌رسد دولت آمریکا نیز تمایل زیادی برای لغو آن داشته‌باشد. همچنین طبق قانون اساسی آمریکا، رییس‌جمهور این کشور حق دارد تحریم‌ها را در دوره‌های ۱۲۰روزه به حالت تعلیق در بیاورد. اما با توجه به اینکه دولت ایران، دنبال توافقی جامع برای لغو همه تحریم‌هاست به‌نظر می‌رسد به چنین گزینه‌ای روی خوش نشان ندهند. با توجه به اینکه کنگره جدید با اکثریت جمهوریخواه از ماه ژانویه آغاز به کار خواهد کرد، بیش از پیش ۲۴نوامبر فرصت طلایی ایران و کشورهای ۱+۵ برای توافق نهایی است. هرمیداس باوند در این‌باره به «ایسنا» می‌گوید «درباره تحریم‌های یک جانبه آمریکا علیه ایران، اگرچه رییس‌جمهور این کشور با استفاده از اختیاراتش در جهت مصالح و منافع ملی می‌تواند برخی تحریم‌های مصوب کنگره را لغو کند اما برای لغو برخی دیگر از تحریم‌های آمریکا نیاز به مصوبه جدید کنگره بوده که زمان‌بر است.» این استاد دانشگاه معتقد است که با توجه به ضرب‌الاجل اعلام شده برای توافق و فعالیت نمایندگان کنگره از ژانویه، نگرانی کمتری نسبت به تاثیر جمهوریخواهان بر دستیابی به توافق جامع وجود دارد: «اگر توافق حاصل شود، تنها تاثیری که نمایندگان کنگره می‌توانند بر مذاکرات داشته باشند درباره برداشتن تحریم‌هاست زیرا ایران معتقد است که تمامی تحریم‌ها باید به طور همزمان برداشته شود اما آمریکایی‌ها معتقدند برخی تحریم‌ها زمان‌بر است. بر همین اساس اگر پیشرفت قابل توجهی در مذاکرات حاصل شود امیدواری زیادی وجود دارد که نمایندگان کنگره نقش کمتری داشته باشند؛ اما اگر این مذاکرات بدون نتیجه باشد در این صورت طبیعی است که این کنگره با چنین رویکردی درصدد اعمال تحریم‌های بیش‌تر خواهد بود که برای آینده مذاکرات هسته‌ای بسیار نگران‌کننده است.»

تشدید تنش

سایت فراو نیز تحلیلی از «جنیفر روبین»، ستون‌نویس روزنامه واشنگتن پست را بازنشر کرده که در آن آمده‌است «... حوزه‌ای که مطمئنا تاثیر افتادن سنا به دست جمهوریخواهان را درک خواهد کرد، ایران است.»... «تنش میان رویکرد آشتی‌جویانه دولت نسبت به ایران و تلاش آن برای خاموش نگه‌داشتن کنگره در مورد دیپلماسی هسته‌ای ممکن است تا ۲۴نوامبر- ضرب‌الاجل دور تازه مذاکرات هسته‌ای ایران- تشدید شود.» کرسی‌هایی که به دست جمهوریخواهان افتاده می‌تواند نتیجه مذاکرات هسته‌ای را تحت‌الشعاع قرار دهد، مگر آنکه هردو طرف از فرصت طلایی باقی‌مانده تا ۲۴ نوامبر استفاده کنند.

ارزیابی سخنگوی پیشین وزارت‌خارجه از نتایج انتخابات «کنگره»:
کاهش اعتماد به‌نفس تیم هسته‌ای آمریکا

محمدحسن نجمی

انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا و پیروزی جمهوریخواهان، مجموعه‌ای از تهدیدها و فرصت‌ها را پیش‌روی مذاکرات هسته‌ای ایران قرار می‌دهد. از یک سو دولت دموکرات آمریکا برای رسیدن به توافق بر روی خود فشاری احساس می‌کند که یک فرصت است، اما از سوی دیگر تبعات توافق احتمالی و عملکرد قانونگذاران جمهوریخواه، می‌تواند تهدید باشد. این مسایل محل پرسش از «حمیدرضا آصفی» سخنگوی سابق وزارت خارجه بود:

قدرت گرفتن جمهوریخواهان در نهادهای قانونگذار آمریکا، چه تاثیری در مذاکرات هسته‌ای خواهد داشت؟

همانطور که پیش‌بینی می‌شد، «اوباما» اکثریت سنا را از دست داد. این شکست تنها درخصوص سنا نبود بلکه دموکرات‌ها بسیاری از فرمانداری‌ها را هم از دست دادند. قبل از انتخابات، آقای «مک کنل» که خودش هم نامزد حزب جمهوریخواه بود، گفته بود که این انتخابات یک «رفراندوم» برای اوباما خواهد بود. این انتخابات را می‌توان مقدمه‌ای برای انتخابات ریاست‌جمهوری آینده آمریکا تلقی کرد. بنابراین می‌توان گفت که این انتخابات شکست اوباما در همه زمینه‌ها بود. مسلما این شکست، خود را علاوه بر سیاست داخلی در سیاست خارجی از جمله عراق، سوریه و مذاکرات هسته‌ای ایران نشان خواهد داد و قدرت مانور دولت در این مسایل کمتر خواهد شد. حالا ممکن است اوباما در موضوع هسته‌ای بتواند کنگره را دور بزند. اما در برخی موارد ممکن است بتواند به توافق احتمالی پایبند بماند و در بعضی موارد دیگر شاید ناتوان باشد. می‌توان گفت این موضوع در روند مذاکرات تاثیر مستقیمی نخواهد داشت ولی در صورت توافق، در پیگیری تعهدات آمریکا تاثیر خواهد داشت؛ هرچند شاید اوباما برای چند ماه بتواند طبق میل خود عمل کند. به هر حال رییس‌جمهوری آمریکا دو سال سختی را پیش‌رو خواهد داشت.

لغو توافق احتمالی با ایران را می‌توان از تاثیرات احتمالی جمهوریخواهان در اجرای توافق دانست؟

ممکن است نتوانند لغو کنند اما می‌توانند با وضع تحریم‌های نمادین مانع‌تراشی و اشکال‌تراشی کنند. به نظر من تیم مذاکره‌کننده آمریکا در این دوره از مذاکرات از اعتماد به نفس کمتری برخوردار خواهند بود. نتایج انتخابات اخیر می‌تواند به انعطاف کمتر طرف آمریکایی منجر شود، چرا که آنها فشار زیادی را روی خودشان احساس می‌کنند که می‌تواند به پیچیده‌ترشدن مذاکرات بینجامد.

بنابراین روی مذاکرات سایه منفی خواهد انداخت؟

بله، سایه منفی می‌اندازد اما تاثیر مستقیمی نخواهد داشت و تاثیرش اجرای توافق احتمالی خواهد بود. در مجموع ممکن است به لحاظ روانی روی مذاکرات تاثیر بگذارد.

این برای ایران تهدید است یا فرصت؟

چه دموکرات‌ها و چه جمهوریخواهان در آمریکا سر کار باشند، جمهوری اسلامی به‌دنبال حقوق هسته‌ای خودش است. ایران می‌خواهد یک بازی دو سر برد را انجام دهد که هم منافع ایران در آن، درنظر گرفته شود و هم نگرانی‌هایی که آنها می‌گویند، برطرف شود. الان شرایط دشوار بوده و مسیری که مذاکرات در آن قرار دارد، باید ادامه پیدا کند تا حقوق هسته‌ای ایران در آن لحاظ شود. از سویی هم ممکن است شرایط را برای طرف ایرانی سخت بکند، چراکه ایران بر حقوق خود پافشاری می‌کند.

ایران برای مصون‌ماندن توافق احتمالی از تبعات شکست دموکرات‌ها چه اقداماتی باید انجام دهد؟

برای جلوگیری از تبعات منفی، باید چارچوب توافق احتمالی محکم شود و تضمین‌های لازمه اخذ شود. تمام موارد این توافق باید شفاف، صریح و بدون ابهام تنظیم شود تا آمریکایی‌ها به توافق عمل کنند؛ چراکه تنها به قول آمریکایی‌ها نمی‌توان اکتفا کرد، چون اکتفا به قول تنها، زیانبار است. این مساله در طرف مقابل هم وجود دارد و آنها به قول‌های ایران اکتفا نمی‌کنند و دنبال راستی‌آزمایی هستند؛ بنابراین ایران هم نباید به قول آنها اکتفا کند و تضمین‌های لازم اخذ شود.

شانس موفقیت مذاکرات را چقدر می‌بینید؟

مذاکرات از ابتدا مسیر همواری نداشته و پرچالش بود. مستقل از اتفاقات اخیر آمریکا، نتیجه باید به‌رسمیت‌شناختن حقوق هسته‌ای ایران باشد. در مورد به‌نتیجه‌رسیدن مذاکرات، باید بگویم اینکه تا ۲۴نوامبر (سوم آذر) همه جزییات و متن کامل نهایی شود بعید است، ولی می‌شود تا آن تاریخ درخصوص کلیات به توافق رسید و درباره جزییات، مذاکره کرد، اما نگاه به تحولات آمریکا، شانس را کمرنگ می‌کند.

تاثیرات نتایج انتخابات اخیر، دامنگیر مسایل منطقه‌ای بین ایران و آمریکا هم خواهد شد؟

با توجه به اینکه اخیرا روابط دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی شکرآب شده، الان اسراییلی‌ها بسیار خوشحال هستند و در جهت آن حرکاتی خواهند داشت. ممکن است در مورد سوریه و عراق تندروی بیشتری را شاهد باشیم. البته باید توجه داشت که جمهوریخواهان وقتی در قدرت نیستند، شعارهای تندی می‌دهند، ولی زمانی که به مسوولیت می‌رسند در عمل کمتر به این شعارها عمل می‌کنند. در مجموع باید منتظر فضای جنگ‌طلبی و تندروی باشیم.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● من از مشتریان انصراف داده گروه بهمن‌خودرو هستم متاسفانه این شرکت خلف‌وعده کرده، پول ما را پس نمی‌دهد و امروز و فردا می‌کند. مدیر مالی این شرکت هم وقتی تماس می‌گیریم جواب سربالا می‌دهد.

● می‌خواستم از طریق روزنامه «شرق» از مدیران جدید شرکت فرودگاه‌ها و فرودگاه مهرآباد به‌خاطر ساماندهی چرخ‌های‌دستی و منظم‌ترشدن آنها کمال تشکر را داشته باشم. امید است سایر غرفه‌ها و فروشگاه‌ها هم ساماندهی شوند تا این خدمات هم بهتر و با قیمت‌های ارزان‌تری به مردم عرضه شود.

خانم حسینی

● کلانتری ۱۱۶ رسیدگی کند: عده‌ای از افراد بیکار، معتاد و معلوم‌الحال با تجمع در اطراف میدان‌های شوش، قزوین و لب خط، چهره ناپسندی را در منطقه ایجاد می‌کنند و مشکلات دیگری را هم برای شهروندان به وجود می‌آورند. از مسوولان ذی‌ربط به‌خصوص کلانتری۱۱۶ مولوی انتظار می‌رود از تجمع این افراد جلوگیری کنند.

علیرضا سعیدی‌مزده

● آلودگی صوتی: در حال حاضر بیشتر فروشندگان دوره‌گرد، در محله‌ها و کوچه‌ها در ساعاتی که مردم یا بیماران به استراحت و آرامش نیاز دارند، با استفاده از بلندگوهای دستی و با صدای ناهنجار، اقدام به فروش کالای خود می‌کنند. وجود سمساری‌های سیار هم مزید بر علت است. چرا هیچ مسوولی با اینگونه مسایل که مخل آسایش مردم می‌شوند، برخورد نمی‌کند؟

علی از تهران

● پل بدون استفاده: در میدان شهدا، ابتدای خیابان پیروزی پل عابر پیاده غیرمکانیزه نصب شده اما از آن استفاده نمی‌شود. بهتر نیست این پل را جمع‌آوری و به‌جای آن پل مکانیزه نصب کنند.

افسانه فروغی از تهران

● پیشنهاد دوچرخه‌ای! در برخی جایگاه‌های تحویل دوچرخه در برخی از مناطق تهران تحویل دوچرخه به متقاضیان با ارایه مدارک شناسایی امکانپذیر است. ضمن قدردانی از این طرح، برای اینکه افرادی که مایلند دوچرخه تحویل بگیرند، مجبور نباشند برای تحویل دوچرخه، به جایگاه مربوطه، مسافت طولانی طی کنند، پیشنهاد می‌شود پس از رویت مدارک شناسایی، کپی آن را نگه دارند و از دریافت اصل مدارک معتبر خودداری کنند و هر منطقه‌ای که جایگاه دوچرخه دارد، بتواند دوچرخه امانتی را تحویل بگیرد. با این کار بر تعداد دوچرخه‌سواران هم افزوده خواهد شد.

علی‌اکبر فرقانی

LEON

Since 1960

Respecting you is our business.

صبحانه متفاوت

ناهاری ویژه

Sam Center: 8th floor, Sam Center

Fereshteh Ave

Tel: (+98-21) 22 65 38 41

www.leon1960.com

Design: HIG.ir/Rakhshani / Photo: ARTEM